

Bogár László: A múltnak kútja

2015 június 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Aki megvallja és elhagyja a b?nt, irgalmasságot nyer, mondja az írás, de az elitek meg sem vallották, el sem hagyták a b?nöket...

Thomas Mann József és testvérei cím? m?ve ezekkel a mondatokkal kezd?dik: „Mélységes mély a múltnak kútja.

Minél messzebbre hatolunk és tapogatózunk a múlt alvilágába, az emberiség történetének kezdeti alapjai tökéletesen megmérhetetlennek bizonyulnak, s mér?ónunk el?!, bármily kalandos távolságokba gombolyítjuk alá zsinégét, mindig újra és tovább húzódnak vissza a feneketlenségbe.” Az elmúlt napokban, hetekben úgy esett, hogy több évforduló is egymásra csúszott.

A miniszterelnök értékelte a 2010 óta eltelt öt évet. És éppen huszonöt éve annak, hogy „hivatalosan” is elkezdte működését az új rendszer, mármint a „rendszerváltás rendszere”, amelynek valójában nincs is neve. Mármint nincs elnevezve valamilyen „izmus” vég? „tudományos” kategóriával. Kapitalizmus ugyan, de valami rejtélyes ok miatt a közbeszél?k nem nagyon szeretik így nevén nevezni rendszerünket.

Hetven éve ért véget a második világháború, és a gy?zelem napját ugyan megünnepelte a világ, de minden eddiginél talányosabb, hogy akkor most ki is a „gy?ztes”, meg persze, hogy valójában ki is szenvedett vereséget, és miért. Leginkább egy Jalta és egy Bretton Woods nev? város nevéhez szokás kötni annak a világhatalmi egyezségnek a létrejöttét, amely mindeddig igazgatta világunkat.

Végül, de egyáltalán nem utolsósorban, kilencvenöt éve született meg egy világhatalmi döntés a „békér?!” egy Nagy-Trianon nev? épületben, amelynek okait és „elkövet?it” máig sem sikerült azonosítani. A múlt kútja tehát feneketlen, mert – legyünk ?szinték – vajon lehet-e az elmúlt öt évet úgy értékelni, hogy nem szólunk a rendszerváltás huszonöt évér?i? De lehet-e úgy a rendszerváltás negyedszázadát értékelni, hogy nem szólunk a magát „szocializmusnak” nevez? brutális „politikai kapitalizmusról”, amelyet éppen Jalta és Bretton Woods szabadított ránk, és amelynek rendszerét váltottuk 1990-ben? És lehet-e úgy ezt az elmúlt hetven évet értékelni, hogy nem szólunk arról az 1920-as, igen „sikeres békerendszerr?i”, amely cinikus gátlástalansággal provokálta ki az els?nél is gyilkosabb második világháborút? És nemcsak az a gond, hogy a múlt egyre mélyebbre húzódik vissza a „mér?ónunk” el?!, vagyis hogy mindennek van el?zménye, és ennek háttérével már az addig elemzett

összefüggések is másnak látszanak, hanem az is, hogy mindezt egy permanens és egyre gyilkosabbá váló nyelvi háború közepette kellene helyesen értékelnünk.

Mert közhely ugyan, bár attól még igaz, hogy a „történelem az élet tanítómestere”, de hogy mit és hogyan tanulhatna mindezekből az öt éve, huszonöt éve, hetven éve és kilencvenöt éve lezajlott történésekből a magyar nemzet, ha ismétlődő tragédiáinak a legfőbb oka éppen az, hogy nemcsak hogy nem tanul, de legtöbbször azt sem tudja, hogy mit nem tud. Megpróbálom vázlat szerűen összefoglalni, hogy mit és hogyan kellene egyáltalán végiggondolni az évfordulók kapcsán, hogy ez az annyira hiányzó tanulási folyamat egyáltalán valaha is megindulhasson. Kezdjük az utóbbi öt évvel, amely „forradalom és szabadságharc” néven jelent meg a beszédterben 2010 tavaszán.

A miniszterelnök mostani értékelése szerint az éppen ezért kikerülhetetlen „erőpolitikára” épülő és legkonfliktusosabb szakasz sikeresen lezárult, most már a nyugodt és bizakodó építkezés kezdődhet. A múltnak kútja azonban arra figyelmeztet minket, hogy az 1990 és 2010 között lezajlott, máig is tisztázatlan idők „rendszerét” nem hatvannyolc, hanem legalább kilencven százalékkal szavazta le a magyar társadalom. Vagyis ahogy Jelenczki István filmrendező találoán megjegyezte, valójában a NEM-ek pártja aratott elsöprő többséggel győzelmet 2010-ben. Ugyanis a Fidesz hatvannyolc százalékához nyugodtan hozzáadhatjuk a Jobbikot és az LMP-t is, hisz mindkettő már a nevében is jelezte/jelzi az addig követett rendszer elvetését.

Nem tévedünk nagyot, ha azt mondjuk, hogy az MSZP-s szavazók zöme – mint annak vesztese – az 1990 és 2010 között létező rendszerre mondott (volna) nemet. Vagyis a magyarság legalább kilencven százaléka alakíthatta volna meg azt a nemzeti nagykoalíciót, amely történelmileg az egyetlen esélyt jelenthetné arra, hogy legalább elkezdjünk tanulni. Az elmúlt öt év nemzetstratégiája ugyan megpróbálta – mindezt felismerve – létrehozni azt a közös beszédteret, amelyben mindez elmesélhető, illetve a nemzet közös cselekvése felépíthető, azonban ez láthatólag csak részben sikerült. És ennek alapvető oka, hogy a múlt továbbra is feltáratlan, sőt egyre inkább feltáratatlannak látszik. „Az, ki megvallja és elhagyja a bűnt, irgalmasságot nyer ennek általa”, mondja az írás, de a magyar nemzet, és főként az őt vezető, történelmünk során sokszor inkább „megvezet?” elitek meg sem vallották, és el sem hagyták a bűnöket.

Nem gyarapodtunk kellően sem tudásban, sem bátorságban, sem becsületben. Trianon 1920-ban, Jalta 1945-ben, a „rendszer váltás látványtechnikai tizedjátéka” 1990-ben valójában ugyanannak a máig is azonosítatlan pusztító erőnek a műve, de csak azért ülhetett mindhárom alkalommal győzelmet felettünk, mert sem tudásunk, sem bátorságunk, sem becsületünk nem volt, hogy szembenézzünk vele. Amíg nem szerezzük vissza ezeket az erényeinket, naponta játssza velünk mindezt, mert Trianon és Jalta nem esemény, hanem folyamat, amely ma is tart, és az erényeink visszaszerzése nélkül még sokáig megmarad.

Bogár László - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
